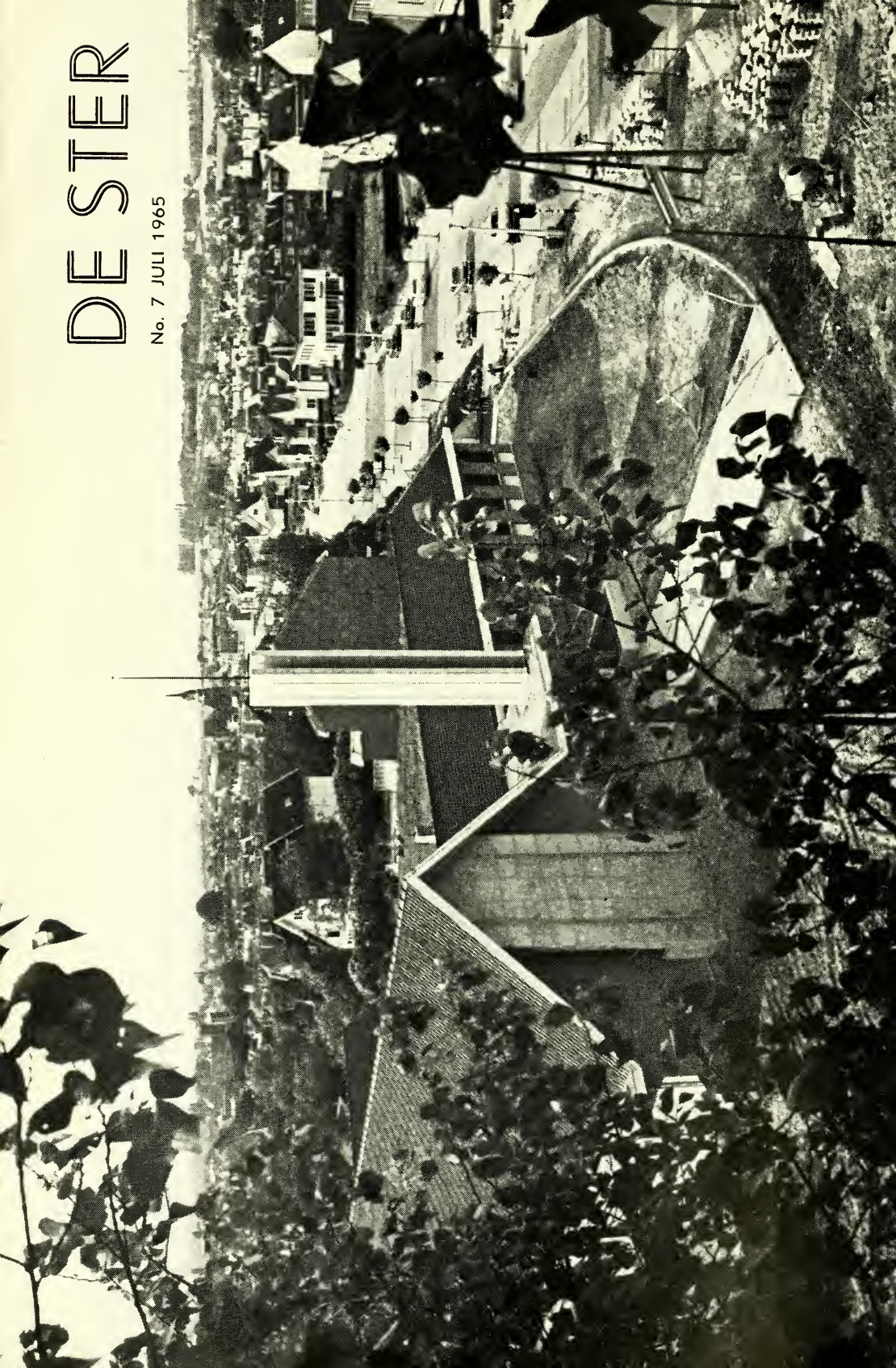

DESTER

No. 7 JULI 1965

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Het nieuwe Kerkgebouw
bij Brussel in vogelvlucht

65e JAARGANG

Nr 7

INHOUD:

Blz.

Onze Profeet spreekt	195
De nieuwe Kerk in Brussel	198
Tempelreis juni 1965	202
Het Melchizedekse Priesterschap	205
Sedert Cumorah	208
2e Ring-kwartaalconferentie 1965	211
Van de tafel van de Ringpresident	217
De vraag van de maand	219
De geïnspireerde herziening van de Bijbel	221
Zonnehoek	225
Gebeurtenissen in de zending	226

Redacteur: DON VAN SLOOTEN, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Melvill van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: W. Panman, Vaalrivierstraat 133, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

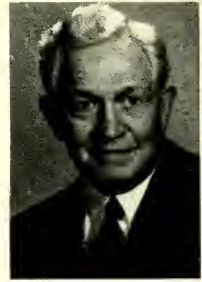
AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ONZE PROFEET SPREEKT

De weg, de waarheid en het leven

„Hoe kunnen wij de weg weten?” vroeg Thomas, toen hij met zijn mede-apostelen bij Jezus na het avondmaal op die gedenkwaardige nacht van het verraad aan tafel zat. Het goddelijk antwoord van Christus was: „Ik ben de weg, de waarheid en het leven”. (Joh. 14 : 6). En zo is het. Hij is de bron van onze troost, de inspiratie in ons leven, de bewerker van onze zaligheid.

Indien wij onze betrekking tot God wensen te weten, gaan wij naar Jezus Christus. Indien wij de waarheid dat de ziel onsterfelijk is, willen weten, hebben wij een voorbeeld in des Heilands opstanding. Indien wij het ideale leven willen leren kennen, dat wij temidden van onze medemensen willen leiden, kunnen wij een volmaakt voorbeeld in het leven van Jezus vinden. Hoe nobel onze wensen, hoe verheven onze aspiraties, onze idealen in welke fase van het leven ook mogen zijn, wij kunnen naar Christus opzien en volmaaktheid vinden. Wanneer wij dus naar echte mannelijkheid zoeken, behoeven wij slechts naar de Man van Nazareth te gaan om in Hem alle deugden belichaamd te vinden die de volmaakte mens maken. De deugden die tezamen dit volmaak-

te karakter vormen zijn waarheid, rechtvaardigheid, wijsheid, goedertierenheid en zelfbeheersing. Al Zijn gedachten, woorden en daden waren in harmonie met de goddelijke wetten en daarom waar. Tussen Hem en de Vader was voortdurend communicatie, zodat de waarheid, „die op openbaring rust”, Hem steeds bekend was. Zijn ideaal van rechtvaardigheid wordt in deze vermaning samengevat: „Wat gij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook aan een ander niet”. Zijn wijsheid was zo wijd en diep, dat zij de wegen der mensen en de doeleinden van God begreep.

De apostelen konden niet altijd de betekenis en de diepte van sommige zijner eenvoudigste woorden begrijpen; de wetgeleerden konden Hem in geen enkele discussie en in geen enkel argument vangen; de knapste leraars waren slechts leerlingen in Zijn tegenwoordigheid. Iedere handeling die in Zijn korte leven werd opgetekend, was er een van weldoen, dat goedertierenheid en liefde insluit. Zijn zelfbeheersing, hetzij in Zijn macht over begeerten, hetzij in Zijn waardigheid en houding wanneer Hij voor Zijn vervolgers stond, was volmaakt - was goddelijk.

Wat leert de Kerk nu met betrek-

king tot deze deugden en alles wat er mee samengaat? Indien de Kerk geen mannen kan voortbrengen, er niet in slaagt echte mannelijkheid aan te kweken, is er geen reden voor haar bestaan, en is haar aanspraak op het zijn van Christus' Kerk een paskwil.

„... Waarheid”, zegt de Profet Joseph Smith door inspiratie, „is kennis van de dingen zoals zij zijn, zoals zij waren en zoals zij zullen zijn. En wat ook meer of minder is dan dit, is de geest van die boze, die een leugenaar was van den beginne”. „De Geest der waarheid is van God. . . .” (L. & V. 93 :24-26). Verder zegt hij dat niemand een volheid van de waarheid ontvangt, indien hij de geboden niet onderhoudt. Hier hebben wij dus in deze weinige woorden niet alleen de definitie van waarheid gegeven, maar ook de manier aangeduid om haar te verkrijgen.

Niemand die de waarheid niet liefheeft, kan een ware Heilige der Laatste Dagen zijn. De waarheid voorstaan is een fundamentele leer van de Kerk. Wanneer wij daarover nadenken, beseffen wij welk een belangrijk element waarheid in de karaktervorming is. Een mens die de waarheid spreekt, is oprecht, gewetensgetrouw, eerlijk in al zijn handelingen, getrouw in het nakomen van zijn verplichtingen, is betrouwbaar en ijverig in het vervullen van zijn plicht. Hij is waar tegenover zichzelf, en dus ook jegens zijn medemensen en jegens God.

Rechtvaardigheid is het geven aan een ieder wat hem toekomt. Om rechtvaardig te zijn moet men

noodzakelijkerwijs eerlijk en onpartijdig wezen en respect voor anderen hebben. Het is onmogelijk rechtvaardig te zijn en tegelijkertijd oneerbiedig, want het is onrechtvaardig geen eerbied te tonen waar die verdiend is.

Alles wat de Kerk leert, is tegen onrechtvaardigheid, en haar veroordeling van hem die zijn broeder onderdrukt, is zeer streng. De leden wordt vermaand hun gezag op rechtvaardige wijze te gebruiken, want „... de machten des hemels kunnen niet bestuurd noch aangewend worden, dan alleen volgens de grondbeginselen van gerechtigheid”. (L. & V. 121 : 36).

„Laat uw binnenste eveneens vervuld zijn van liefde jegens alle mensen, en jegens het huisgezin des geloofs, en laat deugd uw gedachten zonder ophouden versieren; dan zal uw vertrouwen in het nabij-zijn van God sterk worden, en de leer van het priesterschap zal als de dauw des hemels in uw ziel nederdalen”. (Ibid. 121 : 45).

Eerlijkheid, in rechtvaardigheid besloten, is de eerste deugd die in het dertiende geloofsartikel wordt genoemd. Zij is op het eerste beginsel van de menselijke maatschappij gegrondvest en is het fundamentele beginsel van echte mannelijkheid. Het is niet mogelijk mannelijkheid en oneerlijkheid samen te doen gaan. „Om rechtvaardig jegens zichzelf en anderen te zijn, moet men eerlijk jegens zichzelf en anderen wezen”. Dat betekent eerlijkheid in spreken en handelen beide. Het betekent dat men geen halve waarheden en geen onwaarheden moet vertellen. Het bete-

kent dat wij in de omgang eerlijk moeten zijn: in kopen en verkopen. Het betekent dat een eerlijke schuld nooit van onwaarde kan worden verklaard en dat het woord van een man beter is dan zijn schuldbekentenis. Het betekent dat wij in onze omgang met de Heer eerlijk zullen zijn.

„...moet gij ijverig woorden van wijsheid zoeken, en deze elkander onderwijzen; ja, put woorden van wijsheid uit de beste boeken; zoekt wetenschap, ja, door studie alsmede door geloof...” (Ibid. 109 : 7). Dit is het gebod hetwelk door de Profeet Joseph Smith aan deze generatie wordt gegeven. De volle betekenis ervan wordt misschien beter beseft, wanneer wij weten dat 's mensen eeuwige zaligheid, Gods grootste gift aan de mens, van zijn kennis afhangt, want „het is voor een mens onmogelijk in onwetendheid zalig te worden” (Ibid. 131 : 6).

Wijsheid is het juiste gebruik van kennis en omvat oordeel, onderscheidingsvermogen, voorzichtigheid, beleid, studie.

Weldadigheid is in haar volle zin het summum van geestelijke uitnemendheid en omvat elke andere deugd. Het is de drijfveer die ons aanspoort anderen goed te doen - wat ons er toe brengt ons leven om Christus' wil te leven.

Alle daden van vriendelijkheid, van zelfverloochening, van toewijding, van vergevensgezindheid en van liefde spruiten uit deze eigenschap voort.

Een weldoend mens is vriendelijk en trouw aan zijn gezin, streeft het goede na en is een getrouwe wer-

ker in de Kerk.

Hoewel de deugden waarheid, rechtvaardigheid, wijsheid en weldadigheid groot zijn, schijnen zij niet zo practisch in het dagelijks leven in toepassing te brengen als de deugd van zelfbeheersing. Indien deze elementen van ware mannelijkheid niet door zelfbeheersing worden verkregen, worden deze er toch door geopenbaard. Het is even onmogelijk aan ware mannelijkheid zonder zelfbeheersing te denken als aan de dag zonder zonlicht. Zelfbeheersing betekent het heersen over en het regelen van al onze natuurlijke begeerten, verlangens, hartstochten en neigingen; er is niets dat een mens zo veel sterkte van karakter geeft als het besef dat hij zichzelf in de hand heeft - het besef dat hij zijn begeerten en hartstochten aan zich dienstbaar kan maken en dat hij niet hun dienstknecht is.

De veelomvattendheid van deze deugd kan het beste worden begrepen wanneer wij andere noemen die er toe behoren. Enige van deze zijn: matigheid, flinkheid, opgewektheid, onafhankelijkheid, geduld, standvastigheid, kuisheid, verdraagzaamheid en reinheid.

Maar in onze pogingen ware mannelijkheid te ontwikkelen, moeten wij Christus als de weg, de waarheid en het leven aanvaarden. Hij bezat waarheid, rechtvaardigheid, wijsheid en zelfbeheersing en leerde die niet alleen, maar bracht ze ook in praktijk. En hierin ligt het geheim van 's mensen kracht: het doen van hetgeen recht en goed is. Een mens kan niet waarlijk in God en Jezus Christus geloven, in hun

goddelijkheid, hun almacht, die iedere dag hun leer en hun geboden met de voeten treedt.

Wat wij heden nodig hebben is het evangelie van de praktijk - het evangelie dat door edele daden wordt gepredikt, die de aandacht trekken en de eerbied afdwingen, zelfs van vijanden. Het leven van Christus was een leven van ware

mannelijkheid. Het evangelie van Christus leert hoe die te verwerken; de Kerk is een ideaal hulpmiddel om haar verder te ontwikkelen, doch het ware, sterke karakter wordt door ieder persoonlijk alleen verkregen door dagelijks de deugden, die niet alleen karakter maar ook geluk en eeuwig leven geven, in praktijk te brengen.

DE NIEUWE KERK IN BRUSSEL

Op zaterdag 26 juni 1965 werd het nieuwe kerkgebouw te Brussel geopend voor het publiek. Het is gelegen aan de Chaussee de Romeine 100. In de namiddag leidden gidsen, meestal zendingen, de vele bezoekers rond om het ge-

De voorzijde van de prachtige en comfortabele kerk. Adres: 100 Avenue de Bruxelles Strombeek, bij het Atomium (Brusselselaan 100 Strombeek)
Aan het gehele kompleks is tot nu toe meer dan 3 jaar gebouwd.

Van links naar rechts:

Ruud Koorevaar — Rotterdam

Wim Bossenbroek — Rotterdam

Supervisor:

Br. Thibault — Letbridge Kanada

Br. Stephenson — Idaho - U.S.A.

Edward Wiessenhaan — Rotterdam

Ton van Ouwkerk — Den Haag

David Gout — Utrecht

„Goede Kerkbouwers staan voor niets, het beroep van Tegelzetter is hun helemaal niet vreemd!”

((Aanleg van het trottoir vóór de kerk).

bouw te bezichtigen, en de vragen te beantwoorden. Vele tractaten en informaties werden gegeven en met degenen, die veel belangstelling hadden, werden afspraken gemaakt om meer van de Kerk te vertellen.

De Brusselse Kapel is ongeëvenaard in vele opzichten. Aan uw linkerhand bij het binnenkomen van de hoofdingang zult u de Kapel vinden waar iedere zondag de godsdienstoefeningen gehouden zullen worden. De aanwezigen zitten op banken, maar er kunnen nog vijfhonderd klapstoelen geplaatst worden wanneer de brede vouwdeuren geopend worden.

Direkt achter de Kapel vinden wij de ontspanningszaal en het toneel. Een zaal van dit soort is in iedere Mormoonse Kapel aanwezig en is de plaats, waar de leden van de Kerk en hun vrienden zich ver-

maken in zuivere en opbouwende atmosfeer. Sommige activiteiten die in deze zaal plaats vinden zijn o.a. dansen, gastmaaltijden, theateropvoeringen, concerten, spelen, basket- en volleyball.

Ten westen van de ontspanningszaal bevindt zich een groot raam dat uitkomt in de keuken. Hier worden versnaperingen en zelfs volledige maaltijden gereed gemaakt, wanneer er festiviteiten plaats vinden in de ontspanningszaal.

Links van de keuken vinden wij het doopvont. Aan de rechterkant vinden wij de kamer van de Zustershulpvereniging. In de vleugel van de klasselokalen bevinden zich vijf aparte kamers, waar groepen van verschillende leeftijden vergaderen. Deze klassen zijn bestemd tot verschaffing van speciale behoeften aan iedere groep afzonder-

lijk. In dezelfde vleugel bevindt zich de bibliotheek waar de boeken en visuele hulpmiddelen aanwezig zijn en eveneens twee kantoren, waar de lokale leiders de verschillende zaken van de gemeente kunnen behandelen.

Op het emplacement aan de buitenzijde van het gebouw bestaat de mogelijkheid tot parkeren van

50 auto's. Een uitgebreid plan voor de tuinaanleg staat klaar voor deze herfst om het terrein rondom de Kerk in een waar lustoord te veranderen. Het is waarschijnlijk dat in de loop van de volgende maand de laatste hand zal worden gelegd aan de voltooiing van de Kerk, waarna dan iedere week de diensten zullen beginnen.

De bijna voltooide kapel met gezicht op het podium, van de prachtige kerk aan de Avenue de Bruxelles, Strombeek.

De kerk bevat o.a.: een aparte kamer voor de voorbereiding van het avondmaal, (achter het podium), kamertje voor het opbergen van de zangboeken e.d., (eveneens achter het podium), douches voor manlijke en vrouwelijke dopelingen, sport en recreatiezaal, een prachtige bibliotheek, een zeer modern ingerichte keuken waar menige zuster uit de Holl. Ring wel „jaloers” op zal zijn, een grote ZHV-en OOV-kamer, een grote kelder, een prachtige garderobe, veel vertrekken voor het houden van (kleine) vergaderingen, etc. etc. etc.

en: de sekretaris heeft op het podium een eigen tafel, waar ondergetekende zeer „jaloers” op is, want hij weet uit ervaring, dat het schrijven op de knieën lang zo gemakkelijk niet is, en... het kán niet op: óók is er nog een aparte kamer voor de sekretaris! Doch, met de ophanden zijnde verbouwing van de kerk in Den Haag..., misschien! !

In de avond werd eerst een mooi programma opgevoerd in de ontspanningszaal, genaamd „Het Wassenbeelden Museum”. Het bestond uit muziek, zang en dans. Alle deelnemers waren goed voorbereid om hunne verschillende rollen te spelen.

De dansers, Hawaïaan, Schotse Hooglanders en Square Dansers, zowel als de Minuet, werden met enthousiast applaus beloond, evenals de zangers, solisten, quartet en muzikanten. Ook verdienen de 3 acteurs speciale opmerking voor hun spel.

Na dit programma konden gedurende een korte pauze versnaperingen worden verkregen en werd een concert ten gehore gebracht in de Kapel onder leiding van br. Henriques Pimentel.

Een koor, bestaande uit leden van de Brusselse Gemeenten van de Franse, Belgische en Nederlandse zendingen, gaven 3 liederen te gehore:

Ofschoon in 's Heren Kerk op aard. . . . W. A. Mozart.

O My Father. . . . James Mc Granaham - speciaal arrangement door br. Henriques Pimentel Tenor Solo - br. Ray Arbizu.

Venez, venez, sans craindre le devoir (Komt, Heil'gen, Komt) William Clayton.

Voorts werden violsolo's gespeeld door Henriques Pimentel, begeleid door Jacques Genty, zangsolo's door Ray Arbizu, quatre mains door Valentin Servais en Dennis Brown, vocaal duet door br. en zr.

Gezien van af de verkeersweg.

Eldon Wood en pianosolo door Dennis Brown.

Br. Pimentel verdient een speciaal woord van dank voor zijn wondervolle leiding hier door hem gegeven, voor de tijd die hij heeft besteed om dit tot een succes te maken. Zijn enthousiasme kende geen grenzen. Ongeveer 700 toeschouwers waren aanwezig in dit openingsprogramma, waar televisie, radio en pers het geheel hebben opgenomen om dit wereldkundig te maken. Speciale dank ook aan hen.

Zonder twijfel zullen allen, die tegenwoordig waren op deze avond, lang daaraan terugdenken.

Speciale lof werd gebracht aan de bouwzendingen en br. Stevensen, de bouwoverziener, door President Don van Slooten, voor het goede werk door hen gedaan om dit gebouw te bouwen.

C. v. R.

Foto's en tekst Mathijs Boer.

GENEALOGIE

TEMPELREIS

juni 1965

Zr. van Doorn uit Amsterdam schrijft:

Deze reis naar de tempel in Zwitserland was om nooit te vergeten! Ik had er mij een kleine voorstelling van gemaakt, maar de werkelijkheid overtrof alles. De saamhorigheid, liefde en opofferingsgezindheid van de broeders en zusters onder elkaar waren geweldig. En men moet het zelf ondervonden hebben om te kunnen beseffen hoe het is, vooral de Heiligheid, die mij uit de tempel tegenstraalde, toen ik de eerste morgen mijn voeten mocht zetten in het Huis van mijn Hemelse Vader.

Het was voor mij de eerste maal dat ik naar de tempel *mocht*. Dit mocht kan ik wel dik onderstrepen, want wij, leden van de kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, beseffen niet genoeg, welk een voorrecht het is in de tempel, of wel het Huis van onze Hemelse Vader, te mogen verblijven.

Er moet véél meer gewerkt worden voor de genealogie. Er moeten veel meer lijsten gestuurd worden naar Salt Lake City. Hoe meer er gewerkt wordt voor de genealogie, hoe meer tempels er gebouwd kunnen worden. Beseffen wij wel dat ons voorgeslacht zit te wachten op ons werk? Zij willen ook graag verder komen in de Heer-

lijkheid van onze Hemelse Vader. Dat kost natuurlijk tijd en moeite, maar dat mogen wij toch wel voor onze Hemelse Vader over hebben!

Ik ben dankbaar dat ik aan mijn echtgenoot verzegeld ben en dat ook onze jongste zoon aan ons is verzegeld. Beiden zijn overleden, maar het is net of ze nu dichter bij mij gekomen zijn. Ik ben mijn Hemelse Vader dankbaar dat ik hiertoe nog in de gelegenheid gesteld ben, en ben er trots op zoveel te hebben mogen werken voor hen, die ons voorgedaan zijn.

Ik zag ook bij avond de tempel in flood light, en ben er stil van geworden. Zo iets moois en heiligs heb ik nog nimmer gezien.

Ons gezelschap was niet zo groot, maar de sfeer, die er heerste, was buitengewoon. Zo is onze tempelreis weer ten einde, veel te vlug voorbijgegaan! Voor mij, en ik denk ook voor de anderen, is het een onvergetelijke gebeurtenis geweest, en ik bid mijn Hemelse Vader, dat Hij mij de kracht zal geven om volgend jaar weer te kunnen gaan.

In een van zijn toespraken vertelde de tempelpresident dat er in alle tempels tezamen gemiddeld per week 6.000 endowments gegeven worden voor levenden en doden.

Voor de laatsten natuurlijk het meest. Dat maakt rond 300.000 per jaar. Maar jaarlijks sterven in de gehele wereld 50.000.000 mensen. En hoevelen zijn er al gestorven! Er zijn over de hele wereld bijna 2.000.000 leden van de kerk, met ieder vele duizenden voorouders, waarvoor zij het werk zouden kunnen doen en behóren te doen. Hij zegt verder dat de leden, als ze zouden begrijpen hoé belangrijk genealogisch en tempelwerk is, ieder lid zich zou beijveren om zijn voorouders te zoeken, en elk waardig lid zou opofferingen maken om naar de tempel te kunnen gaan. De tempels zouden dan dag en nacht vol zijn.

We waren nu maar met zo weinig dat zeker 100 stoelen onbezet bleven, terwijl de week na ons er helemaal geen groepen waren. Is dat niet een beetje beschamend, broeders en zusters?

Het is mooi om in de tempel voor doden te werken, maar hoeveel meer vreugde hebben we, en hoeveel meer zegeningen ontvangen we, als we voor onze eigen doden werken. Wat een voldoening en grote vreugde als je weer deel hebt mogen nemen aan het verzegelingswerk voor je overleden families. Om nog maar niet te spreken van de levende echtgenoten die aan elkaar en aan hun kinderen verzegeld worden. Hoeveel ouderlingen zijn er niet in Nederland die nog geen eeuwig huwelijk gesloten hebben. Toch is het voor elk waardig lid mogelijk om naar de tempel te gaan. En voor de niet-waardigen

wou het een aansporing moeten zijn om waardig te worden, door tabak enz. te laten staan, tienden te betalen en een toegewijd lid van de kerk te zijn. U zult u veel gelukkiger voelen als u dat doet! !

Door de Eliabode weten de meesten uwer al dat op korte termijn alle leden enige gezinslijsten moeten inzenden. Namelijk voor echt)paren, die beide lid zijn van de kerk, 7 lijsten, te weten 1 lijst van hun eigen gezin, 2 van hun beider ouders en 4 van hun beider grootouders. Voor getrouwde leden, waarvan de echtgenoot geen lid is 4 lijsten, te weten van het eigen gezin, 1 van de ouders van het lid en twee van zijn of haar grootouders. Voor ongetrouwde leden alleen een lijst van hun ouders en twee van hun grootouders. Dit geldt ook voor alle leden, die reeds lijsten ingezonden hebben.

Dit heeft een tweeledig doel. Ten eerste worden die lijsten alfabetisch geplaatst in een zogenaamde Family file. Ze worden gemicrofilm'd voor archiefdoeleinden, d.w.z. dat we dus zo ook ná 1882 bronnen van inlichtingen hebben. Bovendien worden leden met dezelfde namen met elkaar in verbinding gebracht, zoals ook zr. van Stavoren doet, met dien verstande dat er in Salt Lake City veel groter mogelijkheden zijn. Wat een mogelijkheid b.v. om iets te weten te komen van familieleden, die reeds lang geleden naar het buitenland gegaan zijn. Lijsten, waarop overledenen voorkomen, worden ook

geplaatst in de zgn. tempelfile, opdat het werk voor de doden dan ook gedaan kan worden. Het tweede doel, dat hiermee beoogd wordt is de leden, die niet eerder aan genealogisch werk gedaan hebben, op deze manier er voor te interesseren, zodat meer werk voor de doden gedaan kan worden en er meer tempels gebouwd kunnen worden. De lijsten moeten volledig ingevuld worden. In tegenstelling tot wat we altijd geleerd hebben

moeten de achternamen eerst vermeld worden met hoofdletters en daarachter de voornamen in kleine letters. Vergeet ook niet de doopdata in te vullen, d.w.z. de doop in de kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen. Leden, die de lijsten reeds eerder ingezonden hadden gelieven ook de data van endowments en verzegeling in te vullen. Wilt u allemaal medewerken opdat op 1 augustus alle lijsten in het bezit zijn van broeder Koldijk (voor de Ring) en zuster Maandag (voor de zending)? Salt Lake City rekent er op in augustus 2.000.000 lijsten binnen te krijgen.

Over het invullen der lijsten zullen we uitvoerig schrijven in de Eliaabode. Met aller inspanning kunnen we zo een groot werk tot stand brengen. En als alle leden, die tot nu toe nog geen genealogisch werk gedaan hebben, het verlangen in hun hart zullen koesteren zelf het werk voor hun eigen doden in de tempel te gaan doen, hoeven er volgend jaar geen lege plaatsen meer in de tempel te zijn. Het zal u sterker maken in het Evangelie en daardoor zal ook de kerk versterkt worden.

Door schade en schande wijs worden. Dat geldt voor alle mensen. Vanwaar dan die schande?

Het Melchizedekse Priesterschap

**Hoe moet
een roeping in
het Priesterschap
verheerlijkt worden?**

„En zie, iemand kwam tot Hem en zeide: *goede Meester, wat voor goed moet ik doen om het eeuwige leven te verwerven*”? (Matth. 19 : 16).

Het oogmerk van de ware godsdienst is de dolende pelgrim de weg te wijzen en hem te leiden tot het heerlijke doel: *het eeuwige leven*.

Het antwoord van Jezus op de goed geformuleerde vraag van de rijke jonge man was: „...indien gij het leven wilt binnengaan, onderhoud de geboden”.

Dit antwoord werpt echter twee nieuwe vragen op, en wel: „welke geboden”? en „wat moet ik doen om hen te onderhouden”?

Gelukkig behoeven deze vragen niet onbeantwoord te blijven. Het eeuwige leven - „de grootste van alle gaven Gods” (L. & V. 14 : 7) - kan door en vanwege het Melchizedekse Priesterschap verworven worden.

Het is duidelijk, dat het gehele evangelie-plan, het gehele plan van zaligheid, ontworpen is om de mens voor te bereiden het eeuwige leven te kunnen beërven. Het Melchizedekse Priesterschap be-

paalt echter de koers. Dit priesterschap is de spil waarom alles draait.

De Heer heeft in feite deze belofte gedaan: *de broederen, die hun roeping in het Priesterschap verheerlijken, zullen het eeuwige leven en het Koninkrijk van God verwerven*.

Met betrekking tot deze belofte hebben alle dragers van het Melchizedekse Priesterschap belang bij de beantwoording van twee vragen, t.w.:

1. Welke roepingen in het priesterschap worden in deze belofte bedoeld?
2. Wat moeten zij, die het priesterschap dragen, doen om die roepingen te verheerlijken?

In de „Ster” van april j.l. begonnen wij onze verhandeling met een les, getiteld: „*Het Priesterschap, zijn aard, bron en geschiedenis*” en in mei volgde een les genaamd: „*Het Priesterschap, zijn ambten, toevoegingen en sleutelen*”.

Deze lessen hadden ten doel de basis te leggen voor de onderhavige bespreking. Ten einde in deze gehele materie een juist inzicht te verkrijgen, zullen wij ons wenden tot de eed en het verbond van het

priesterschap. Zij, die het Melchizedekse Priesterschap op zich bevestigd krijgen, ontvangen een eed en een verbond van een alles te boven gaand belang. In afdeling 84 van Leer en Verbonden vinden wij een duidelijke verklaring van bedoelde eed en verbond.

„Want allen, die getrouw zijn, tot het verkrijgen van deze twee priesterschappen waarvan Ik heb gesproken, en in het verheerlijken hunner roeping, worden door de Geest geheiligd ter vernieuwing hunner lichamen.

„Zij worden de zonen van Mozes en van Aäron, en het nageslacht van Abraham, en de kerk en het koninkrijk, en de uitverkorenen Gods.

„En verder, allen, die deze priesterschap ontvangen, ontvangen Mij, zegt de Here;

„Want hij, die Mijn dienstknechten ontvangt, ontvangt Mij;

„En hij, die Mij ontvangt, ontvangt Mijn Vader;

„En hij, die mijn Vader ontvangt, ontvangt mijn Vaders koninkrijk; daarom zal alles, wat mijn Vader heeft, aan hem worden gegeven.

„En dit is overeenkomstig de eed en het verbond, die tot het Priesterschap behoren.

„Daarom ontvangen allen, die het Priesterschap ontvangen, van mijn Vader deze eed en dit verbond, dat Hij niet kan verbreken, en dat evenmin kan worden weggenomen.

„Maar een ieder, die dit verbond verbreekt, nadat hij het heeft ontvangen en zich er geheel van afkeert, zal geen vergeving van zonden in deze wereld ontvangen, noch in de komende wereld”. (L.

& V. 84 : 33-41).

Een verbond nu, is een contract, een overeenkomst tussen partijen, waarbij partijen zich verbonden bepaalde aanvaardbare dingen te doen. Met betrekking tot het evangelie worden overeenkomsten gesloten tussen de Heer in de hemel en de mens op aarde. Een eed is een plechtige belofte, waarmede een persoon zich onherroepelijk verbindt een bepaald iets te doen. Ten aanzien van de eed en het verbond, behorende tot het Melchizedekse Priesterschap, geldt, dat de mens gewillig is het priesterschap op zich bevestigd te krijgen en dan evens de verplichting op zich neemt om elk ambt en elke functie in het priesterschap, waartoe hij geroepen is of geroepen mocht worden, te verheerlijken.

Als tegenprestatie verbindt de Godheid Zich met een eed, dat als de betrokken drager van het priesterschap inderdaad zijn roeping verheerlijkt, de Almachtige hem zal belonen „met alles wat Mijn Vader heeft”. Met andere woorden, zij die hun roepingen in het priesterschap verheerlijken, hebben de belofte van het eeuwige leven, hetgeen de grootste gave van al God's gaven is, dat wil dus zeggen, *het eeuwige leven is „alles wat de Vader heeft”*.

In de Bijbel vinden wij een prachtig voorbeeld van hoe het Melchizedekse Priesterschap bevestigd wordt, met daaraan verbonden een eed. Het is daar waar Paulus het Aäronische (of Levitische) Priesterschap vergelijkt met het Melchizedekse Priesterschap. Het Melchizedekse Priesterschap wordt

door de apostelen van ouds gekwalificeerd als het „hogere” priesterschap, waardoor de mens „macht” heeft om „een onvernietigbaar leven” te verwerven, hetgeen betekent „het eeuwige leven”. Een van de verklaringen van Paulus, waarin van de bedoelde eed sprake is, is deze:

„...want genen (de priesters van het Aäronische Priesterschap) zijn zonder eed priester geworden, maar deze (priester, waarmede Christus wordt bedoeld) met een eed bij monde van Hem, die tot Hem sprak: De Here heeft gezworen en het zal Hem niet berouwen: Gij zijt Priester in eeuwigheid naar de ordening van Melchizedek”. (zie Hebr. 7 vanaf vers 11).

Nu wij weten, dat het Melchizedekse Priesterschap wordt bevestigd tegelijk met een eed en een verbond (een deel van dit verbond is, dat de mens op zich neemt de aan hem verleende roeping te verheerlijken) is ons volgende probleem: „hoe komen wij er achter welke roepingen op deze wijze worden bevestigd, opdat wij in staat zijn ze te verheerlijken”?

Wat is een roeping in het priesterschap?

Het is een opdracht om dienstbaar te zijn in een specifieke hoedanigheid in het priesterschap. Broeders worden geroepen om als bisschoppen te dienen, geroepen om op zending te gaan, geroepen werkzaam te zijn in een van de vele bedieningen des koninkrijks.

Terwille van een goed begrip zij allereerst opgemerkt, dat er twee groepen van roepingen bestaan. Ten eerste zijn daar de roepingen

waartoe men wordt *geordend*, b.v. ouderling, zeventiger, hoge priester, patriarch, apostel en ten tweede kennen we de roepingen waarbij men wordt *aangesteld*. Tot deze tweede groep behoren de roepingen om op zending te gaan, om te dienen als president van een quorum, om werkzaam te zijn als lid van de hoge raad, om te fungeren als lid van het ring-presidentschap enz.

Wat betekent nu „een roeping verheerlijken”?

Het betekent de roeping opbouwen, haar in waarde en belangrijkheid te doen toenemen. Te zorgen dat de roeping in de ogen van de mensen eerbaar, aanvaardbaar en doelmatig is. Het betekent haar te verstevigen, de werkzaamheden die er toe behoren uit te breiden, te zorgen dat het licht van de hemel van haar uitstraalt opdat anderen de goddelijkheid ervan mogen waarnemen. En dit alles, zoals in Leer en Verbonden, afdeling 4, vers 5, te lezen is *in geloof, hoop, mensenmin en liefde, met het oog alleen op de ere Gods gericht*.

Hoe moet men dan een roeping verheerlijken?

Eenvoudig door datgene te doen wat binnen het kader van die roeping wordt verlangd. Een ouderling kan de roeping waartoe hij is geordend verheerlijken door te bestuderen wat zijn plichten zijn en die plichten dan ook te doen.

Een president van een quorum verheerlijkt zijn aanstelling door na te gaan wat van hem wordt verlangd en dan ook aan die verlangens gehoor geeft.

Met andere woorden, indien een

ouderling van de Kerk beseft wat van hem in zijn „hoge en heilige roeping” wordt verwacht en indien hij in de verwachtingen niet teleurstelt, dan heeft hij de absolute zekerheid dat hij het eeuwige leven zal beërven.

Voor alle roepingen gelden bepaalde algemene vereisten. Een van die vereisten is de volgende:

„En nu geef Ik u een gebod om uzelf in acht te nemen, en ijverig op de woorden des eeuwigen le-

vens te letten.

„Want gij moet leven bij ieder woord, dat de mond Gods uitgaat” (L. & V. 84 : 43-44).

Welke drager van het Melchizedekse Priesterschap, die werkelijk begrijpt dat hij „alles, wat de Vader heeft” kan beërven, zou zijn heilige roeping niet verheerlijken? De volgende maand zullen we deze verhandeling vervolgen met een les getiteld „*laat een ieder met zijn plicht bekend worden.*” C. S.

SEDERT CUMORAH

NIEUWE STEMEN SPREKEN UIT HET STOF

DOOR HUGH NIBLEY

(vervolg)

„... Want ik maakte *alle* schriftuur op ons toepasselijk, opdat wij er nut en lering uit mochten trekken”. (1 Nephi 19 : 23. Cursive-rijng van de schrijver).

Deze bijzondere en interessante opvatting, die gebeurtenissen uit het verleden beschouwt alsof zij in het huidige Israël plaats vonden, is een zeer voornaam kenmerk van de Dode Zeerollen, doch was vóór hun ontdekking practisch onbekend bij de geleerden.

De ingewikkeldheid van de apocriefe werken is dus geenszins een bewijs van fraude. Het feit dat „zekere aanzienlijke gedeelten van het boek (van Henoch) oorspronkelijk in 't geheel niet tot de Henoch-literatuur behoorden, maar tot een vroeger werk, namelijk het boek Noach, draagt tot zijn waarde bij in plaats van die te vermindere-

Behalve het boek Henoch, dat als 1 Henoch bekend staat en ongeveer 66 AD in 't Hebreeuws werd geschreven, hebben wij ook nog een brief van Henoch en een boek met de geheimen van Henoch, of 3 Henoch, in Palestina vóór 70 AD geschreven en het meest bekend als het Slavische boek van Henoch.

Wij kunnen ons van deze andere geschriften niet met een schouderophalen afmaken, want elk boek is een mengsel van dingen en zij overlappen elkaar allemaal.

Een gedeelte van 1 Henoch bijvoorbeeld klinkt erg Christelijk en kreeg dan ook een eigen naam: De Gelijkenissen van Henoch. Vele geleerden hebben gedacht dat het werk door een Christelijke bewerker er tussen was gevoegd, en vooral hebben zij gemeend dat de verwijzingen naar de Zoon des Mensen toevoegsels waren en hebben

die bijgevolg verwijderd. Ziehier een goed voorbeeld van de manier waarop de deskundigen te werk gaan: zij nemen uit de oude teksten datgene weg, waarvan zij denken dat het daar niet in hoort. Eerste Henoeh bijvoorbeeld, bevat opmerkelijke overeenkomsten met de leer van Paulus. Moeten deze „vele kostbare dingen” worden verwijderd? Het zijn de Dode Zeerollen die de geleerden de vrijheid om naar believen de schaar te hantieren, hebben ontnomen, want die hebben aangetoond dat onderwerpen als de Zoon des Mensen en de denkbeelden van Paulus werkelijk in oude Joodse geschriften thuis horen.

In 't bijzonder werd een nauw verband gevonden tussen Henoeh 1 en een zeer oud boek, het Boek der Vreugdefeesten, dat in een van de vertalingen Lepto-Genesis of kleine Genesis wordt genoemd en waarvan geleerden jaren geleden dachten dat het een overblijfsel van een verlorengaan boek van Abraham was en waaraan de kroniek van onze eigen Genesis zou zijn ontleend. Nu was er onder de eerst ontdekte Dode Zeerollen een die nu Genesis Apocryphon wordt genoemd en waarvan het grootste gedeelte thans van zijn bewerkers het etiket boek van Abraham heeft gekregen en de andere delen boeken van Lamech en Noach worden genoemd. Deze boeken zijn zo sterk aan de Vreugdefeesten verwant, dat zij de indruk wekken de bron te zijn geweest, waaruit de schrijver van Vreugdefeesten heeft geput. Er is in dit boek zo veel Christelijk materiaal vervat, dat

men verklaarde dat het van alle Joodse apocriefen de Christelijke apocriefe denkbeelden „in hun volledigste vorm vertegenwoordigde”.

Het verbazingwekkende mengsel en het gedeeltelijk samenvallen van Joodse en Christelijke elementen in de geschriften van Henoeh schijnen dus veel oorspronkelijker te zijn dan alleen maar een Christelijke herbewerking van de teksten. Een vorm van apocriefe literatuur, die dank zij nieuwe ontdekkingen, op de voorgrond is gekomen, is de testamentvorm. Het boek der Vreugdefeesten heeft men het Testament van Mozes genoemd, en nu hebben wij een Testament van Abraham (in het Arabisch en Ethiopisch, oorspronkelijk in het Hebreeuws geschreven in de eerste of tweede eeuw), een Testament van Izak en Jacob (in het Arabisch en Ethiopisch), een Testament van Job (door een Jood in de tweede eeuw in het Grieks in Egypte geschreven), een Testament van Salomo (in 't Hebreeuws), een onlangs ontdekt Hebreeuws Testament van Naphtali, een Testament van Izak (de Koptische tekst voor 't eerst in 1958 gepubliceerd) en het allerbelangrijkste Testament van de Twaalf Patriarchen.

Deze geschriften worden testamenten genoemd, omdat daarin een patriarch of profeet zijn kinderen of zijn volgelingen vóór zijn dood toesprekt, hun profetieën en zegeningen schenkt en hun voorzegt wat hun persoonlijk en gezamenlijk zal overkomen. In ieder geval is er een alles omvattende openbaring van de gehele menselijke ge-

schiedenis, die een onlangs ontvangen visioen tot middelpunt heeft en waarin de oude man in de hemel werd opgenomen en de kosmos en het grote plan van zaligheid in zijn volheid kon overzien, alsmede de raad in de hemel bij de schepping, toen alles een aanvang nam.

Waar wij hier op willen wijzen is dat de eerste afdeling van Nephi's boek een uittreksel is van de geschriften van zijn vader. Het is in waarheid Lehi's boek en het heeft in alle opzichten de testamentvorm: De geschiedenis van de moeilijkheden en omzwervingen van de patriarch, zijn reis naar de hemel en zijn spreken over de leer der laatste dingen (hemel, dood en hel) en zijn zegeningen en vermaningen aan elk van zijn zoons zijn in ieder opzicht door en door kenmerkend, zodat het volkomen juist is het eerste gedeelte van 1 Nephi te onderscheiden van het verslag van deze held betreffende zijn eigen „regering en bediening” door het „het Testament van Lehi” te noemen, daar dit volgens Nephi's eigen zeggen een ander werk is dan het zijne. (1 Nephi 1:16-17). Wanneer men de andere Joodse testamenten leest, krijgt men zeer sterk de indruk van echtheid, die de een of andere dag wel eens door de onpartijdige uitslag van een electronische computer zou kunnen worden aangetoond.

... Toen de Heer voor de eerste maal de apostelen na Zijn opstanding ontmoette, berispte Hij hen wegens de verstoktheid van hun hart en hun traagheid om te geloven, want zij hadden gedacht

dat met de kruisiging alles was afgelopen, en toen betrouwbare getuigen zeiden dat Jezus was opgestaan, weigerden zij hardnekkig hen te geloven. Het was niet dan nadat de Herrezen Christus hen zelf 40 dagen lang in handen had genomen, en hun instructies betreffende de dingen van het koninkrijk had gegeven, dat zij gereed waren als zendelingen de wereld in te gaan. Deze instructies na de opstanding maakten voor de apostelen alle verschil uit en toch vinden wij maar weinig daarover in de Bijbel! Het is daarom van grote betekenis dat de grote *meerderheid* van de vroegere Christelijke geschriften, wanneer die in onze handen komen, ons de verloren gegane leringen van Jezus zullen blijken te verschaffen, die wij zo zeer missen - de woorden van de Heer tot Zijn discipelen na de opstanding. Op dit gebied is een bijzondere verzameling van onlangs ontdekte documenten van de grootste waarde.

Wij noemen de Nag Hammadi-bibliotheek, een vondst waarvan de belangrijkheid alleen door die van de Dode Zeerollen wordt geëvenaard. Het is een merkwaardige samenloop dat in hetzelfde jaar waarin de Arabieren van Palestina geheimzinnige geschriften, die de oudste *Joodse* bibliotheek tot dusver bleken te zijn, naar de markten begonnen te brengen, de Arabieren van Egypte, langs de Nijl ver stroomopwaarts, met even geheimzinnige geschriften aankwamen, die de oudste van de tot dusver bekende *Christelijke* bibliotheken waren. Zij werden op

de plaats van een oude godsdienstige gemeenschap tussen 60 en 70 milj ten noorden van Luxor gevonden en bestonden uit dertien in leer gebonden delen (boeken, geen rollen), 44 verschillende geschriften op ongeveer duizend grote bladen bevattend, waarvan er acht honderd in goede staat waren. Ofschoon de bibliotheek zelf uit de vierde eeuw dateert zijn een aantal van deze teksten uit de tweede eeuw, één belangrijk geschrift bijvoorbeeld, dat van een kleine dorpskerk komt, die nog niet door de afval was aangetast, tussen 125 en 150 AD.... De vroegste Christelijke schrijvers en vroegst bekende Joodse schrijvers, door duizend mijlen land en honderden jaren tijd van elkander gescheiden, zeggen bijna hetzelfde! Zij stappen beiden niet alleen radi-

caal van de conventionele leringen van kerk en synagoge af, maar gaan beiden in precies dezelfde richting. Wij hebben opgemerkt dat het werk, het Evangelie van de Twaalf Apostelen genoemd en dat in 1912 werd ontdekt en waarvan Origenes zeide dat het ouder was dan het Evangelie van Lucas, tot een verzameling geschriften behoort die van de leringen van Jezus na de opstanding vertellen. En wanneer wij ons nu tot de pas ontdekte Nag Hammadi teksten wenden en zien, dat de eerste die ooit werd gepubliceerd (Het Thomas-Evangelie) met deze woorden begint:

„Dit zijn de geheime leringen die de Heer, die dood was en leeft (de herrezen Heiland dus) tot Judas-Thomas sprak....”

2e Ring- kwartaalconferentie 1965

Traditiegetrouw had de Hollandse Ring ook ditmaal weer het voorrecht enige Kerkautoriteiten uit Amerika in haar midden te hebben en wel de general president van het Jeugdwerk, Zr. Parmley, in de wandeling ook wel Zr. Jeugdwerk genoemd, omdat zij zich zo helemaal vereenzelvigd heeft met het Jeugdwerk, alsmede een lid van het Algemeen Priesterschapscmité, belast met de welzijnszorg, Br. Cullimore.

Ook nu was er op de zaterdag-

avond voorafgaande aan de eigenlijke conferentie-zondag op 30 mei jl. een vergadering bestemd voor alle leden. De twee voornaamste sprekers waren uiteraard onze hiervoren genoemde gasten. Zr. Parmley legde in haar toespraak de nadruk op het deelnemen van het kind aan de gezinsavonden, bijv. door het doen van een gebed om op deze wijze te leren spreken met Vader in de Hemel. Het verdient aanbeveling indien alle kinderen hun eigen standaardwerken hebben. Het Jeugdwerk is belast met vier speciale opdrachten: het

President Willem Verbeek vertaalt de toespraak van Br. James A. Cullimore; vertegenwoordiger van het Algemeen Priesterschap Comité Welzijnszorg.

leren bidden van het kind, het voorbereiden van het kind op de doop, het voorbereiden van de jongen op het dragen van het priesterschap en het voorbereiden van het meisje op de taak, die zij als een toekomstige moeder zal hebben te vervullen.

Br. van Soest, lid van de Hoge Raad, sprak vervolgens over de verantwoordelijkheid van de ouders t.o.v. de kinderen en haalde ten aanzien hiervan een aantal voorbeelden uit de praktijk aan. Vooral de eerste zeven levensjaren van het kind zijn bepalend voor zijn verdere ontwikkeling. De ouders zouden er goed aan doen op een gezinsavond met hun kinderen

over de te bespreken onderwerpen van gedachten te wisselen.

Br. Cullimore wees op de belangrijkheid van de behandeling van de beginselen van het Evangelie op de gezinsavonden. Ook in de welzijnszorg vinden we deze Evangeliebeginselen terug. Nauw samenhangend hiermee is de wet van tiende, de vastengave en het budget. Deze betreffen alle lagere wetten. De hogere wet is die van de verenigde orde of de wet van toewijding, waar wij naar toe moeten trachten te leven. Helaas kan die wet door de zelfzuchtigheid van de mens nog niet op aarde geleefd worden. Hij behelst het beschikbaar stellen van alle voortbrengselen van de arbeid aan de medemens, terwijl bij de lagere wet van de tiende slechts een gedeelte van het inkomen wordt geschonken. Toch brengt het onderhouden van de lagere wet zoals de tiende ook zegeningen aan de mens. Het grootste beginsel van het Evangelie is de liefde voor God en de naaste. Door veel te geven ontvangt men veel terug.

President Jongkees sloot deze vruchtbare avond af met te wijzen op het grote belang van de activiteiten van het kind zelf op een gezinsavond. De grondslag van het gezinsleven op aarde werd reeds gelegd in het plan van zaligheid en is verder gebaseerd op zelfwerkzaamheid en verantwoordelijkheid van het individu.

Niet onvermeld mag blijven een alleraardigst intermezzo op deze

avond in de vorm van een sketch waarin duidelijk werd gemaakt hoe men de actieve deelneming van een kind op een gezinsavond kan bevorderen. De familie Koning had aan de voorbereiding hiervan een groot aandeel.

Het hoogtepunt van de conferentie op zondag was wel het voorstellen van onze nieuwe ringpatriarch, Br. Steenblik, die van Hollandse afkomst is en 40 jaar geleden als zendeling werkzaam was in ons land.

De rij van sprekers op de ochtendzitting werd geopend door President Schulders, 2e raadgever van de Hollandse Ring. Hij wees, evenals de algemene autoriteiten en de Profeet op de laatste conferentie in Salt Lake hadden gedaan, op de huidige toestand in de wereld en herhaalde hun waarschuwing voor de tekenen der tijden waarin wij nu leven, de alom aanwezige demoraliserende tendensen, waarvan hij enkele voorbeelden gaf. Paulus reeds voorzag deze zwarte tijden in ons tijdperk, waarin het morele verval, de geestelijke armoede en vervlakking zich overal duidelijk manifesteren. De Heilige der Laatste Dagen zal ervoor dienen te zorgen, dat hij niet in deze draaikolk wordt meegezogen. In deze tijden van welvaart is het vaak moeilijk standvastig te blijven. Het is onze plicht hier een waarschuwende stem te laten horen doch wij moeten veel geduld hebben en lankmoedigheid betrachten. Het schijnt of er in deze zware tijden slechts liefde is voor gewin

De nieuwe Ring-Patriarch Br. Roelof Steenblik, tijdens zijn toespraak.

en genot i.p.v. voor God. Het komt veelvuldig voor dat kinderen hun ouders afwijzen. De grondslag van het leven in het Evangelie moet in het gezin liggen. Het Priesterschap is in het gezin het kanaal waardoor rechtstreekse leiding voor het gezin van de Here wordt ontvangen.

Broeder Steenblik benadrukte als volgende spreker het belang van het Priesterschap voor de man als middel om zegeningen te ontvangen en bij onze Hemelse Vader terug te komen. Als dragers van het Priesterschap zoeken wij het beste wat nodig is. Vader in de Hemel zal dan ons verstand verlichten en helpen. Deze zieke wereld heeft een geneesheer nodig. God is die

Zr. Siegfried van der Put, vertaalt de toespraak van Zr. Savern W. Parmley, Algemeen Presidente van het Jeugdwerk; Salt Lake City.

Geneesheer. Wij moeten echter niet met de armen gekruist lijdelijk afwachten, maar zelf de handen uit de mouwen steken.

Onze Zendingspresident President van Slooten, die daarna het woord had, vroeg zijn gehoor acht te slaan op de waarschuwingen van de leiders van onze Kerk. Als deelnemers aan het verkeer op de weg worden wij steeds aangemaand voorzichtig te zijn, dus gevaren te vermijden. Echter, behalve lichamelijke gevaren, bestaan er ook gevaren voor de ziel, n.l. die welke ons van God verwijderen. Ook deze moeten vermeden worden. Een voorzichtig man is hij die de

woorden van God leert en doet. Wij leven in tijden van verzoeken. Laten wij nooit de fout maken God de rug toe te draaien. Er is niets verschrikkelijker dan dat.

Zuster Parmley was de daarop volgende spreekster. Zij was zeer verheugd over de pop in nationale klederdracht die zij van het Ring-Jeugdwerk had ontvangen. Deze zou haar altijd aan het jeugdwerk in Holland herinneren. God heeft de kinderen voor een paar jaar aan de ouders geleend. De ouders moeten ze goed verzorgen want zij leven dicht bij onze Hemelse Vader en hun zang is gelijk dat der engelen. Kinderen hebben heel jong al behoefte aan het Evangelie. De verantwoordelijkheid der ouders is hun het Evangelie te onderwijzen. Op deze wijze worden onze kinderen sterk in het leven, zodat zij bestand zullen zijn tegen verleidingen. Door de gezinsavonden zal het geloof en de liefde voor de ouders ontwikkeld worden. God gaf het gebod de kinderen in licht en waarheid te ontwikkelen, anders is de zonde op het hoofd der ouders. Deze taak is niet aan de leraars en leraressen maar aan de ouders voorbehouden. De ouders moeten de geestelijke leiders zijn van hun kinderen. De kinderen hebben als ideaal hun eigen ouders met wie zij kunnen spreken en spelen, die zij in vertrouwen kunnen nemen en van wie zij al het goede leren. Het Priesterschap in het gezin moet hoog gehouden worden en liefde en vertrouwen moeten de grondslagen zijn waarop verder wordt

gebouwd. Het is zeer gewenst, dat de ouders op een gezinsavond hun getuigenissen geven. De ouders moeten hun kinderen leren oprecht voor de Here te wandelen.

Als laatste spreker op de ochtendzitting gaf President Jongkees aan de hand van een verhaal getuigenis van de noodzaak het licht van het Evangelie brandend te houden, al valt het ons in deze niet altijd gemakkelijk en al gaat het soms gepaard met smarten.

Als eerste spreker van de middagzitting zei President Verbeek, 1ste raadgever van de Hollandse Ring, dat het Boek: Leringen van de Profeet Joseph Smith vol staat met wijsheden en de aandachtige lezer veel leert. De Heiligen dienen meer toewijding te betonen en gehoorzaamheid te betrachten aan de wetten en geboden van de Heer, opdat zij zullen kunnen terugkeren tot onze Hemelse Vader. Het Priesterschap is voor elke man een grote zegening.

Vervolgens kwamen twee leden van de Hoge Raad aan de beurt, Br. Frölich en Br. Bodeman. Eerstgenoemde wees onder meer op de noodzakelijkheid van de vrije wil, teneinde ons op deze wijze ten volle te kunnen ontwikkelen, i.h. bijzonder in het ware Evangelie. Onze verantwoordelijkheid ligt in de eerste plaats in ons eigen gezin. Laten wij ons steeds bezinnen op het voorbeeld van de Heiland. Dit zal ons helpen bij het weerstand bieden aan de verleidingen van de boze.

Br. Bodeman wees op de belangrijkheid van de roeping der ouders hun kinderen van het Evangelie te vertellen. Werken in het Evangelie en gehoorzaamheid aan Gods geboden is voor ons allemaal noodzakelijk.

Br. Cullimore die vervolgens sprak, had als onderwerp de wet van het vasten, zijnde een fundamenteel gebod van de Here. Het vasten is evenzeer geloofsversterkend als het gebed. Om te onderwijzen in het Evangelie is de geest des Heren nodig en die wordt vooral verkregen door vasten en gebed. De vastengave is een onderdeel van de welzijnszorg en blijft ook in deze tijd van welvaart nodig. Tot de

Zingend v.l.n.r.: President Jongkeer, Zr. S. W. Parmley en President K. C. Schulders.

wet van het vasten behoort ook de vasten- en getuigenissenvergadering. Het getuigenis geven in zo'n vergadering is een essentieel onderdeel van de wet van het vasten. Onze Profeet David O. McKay heeft ons ook gezegd, dat vasten een gebod is van de Here.

President Jongkees had ook in deze middagzitting het laatste woord en bracht naar voren dat elk zaad zijn eigen vrucht voort brengt. Zo wekt vertrouwen eveneens vertrouwen, doch wantrouwen eveneens wantrouwen. Liefde verwekt liefde, haat echter haat. Wie weerstand biedt zal weerstand ontmoeten. God heeft zijn wetten onwrikbaar vastgesteld. Slechts gehoorzaamheid aan de wet verschaft zegeningen. Hiermede was ook aan deze leerrijke Ring-Conferentie een einde gekomen.

Een Conferentie die elke Heilige der Laatste Dagen opnieuw op zijn plichten en verantwoordelijkheden heeft gewezen, hem opnieuw aan het denken heeft gebracht en hem opnieuw heeft doen bezinnen op de werkelijke waarden van het leven, een Conferentie die zonder twijfel weer veel heeft bijgedragen tot de opbouw van het individu en

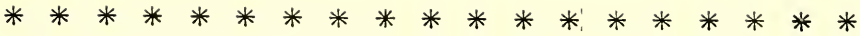
Het gekombineerd jeugdkoortje.

de versterking van het geloof. Ook thans mag niet ontbreken een woord van grote lof aan het adres van het Ring-Jeugdkoor en de gecombineerde koren, de dirigente Zr. Nijsen,, de Ring organist Br. Dekker uit Leiden en Zr. Speerstra als begeleidster op de piano. Deze mooie, vaak diep ontroerende gezangen zijn niet meer weg te denken van onze Ring-Conferenties. Zij vormen hiervan een integreerend deel zonder hetwelk een Ring Conferentie aan waarde inboet.

Wij zijn aan hen allen veel dank verschuldigd voor de verrijking van hart en geest die zij ons ook op deze Conferentie hebben meegegeven.

Alleen door ondervinding verkrijgen de dingen ooit werkelijkheid. Zelfs een spreekwoord zal voor u geen spreekwoord zijn totdat uw leven het inhoud heeft gegeven.

John Keats

Van de tafel van de Ringpresident

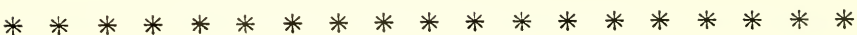
Een verloving

Enige weken geleden hebben we een verloving gevierd. Een, toch zeker, blijde gebeurtenis die, voordat zij een voldongen feit was geworden en zelfs ook daarna, echter vele tongen en pennen in beweging heeft gebracht. Onze kroonprinses verloofde zich met de heer Claus von Amsberg, een man wiens wieg stond op de bodem van een land waarmee het onze in de laatste grote oorlog in een meedogenloze strijd was gewikkeld. Het land toonde zich, mede als gevolg van de talloze, soms nog al eens onaangename, geruchten in de pers, gereserveerd. Een gereserveerdheid die onomwonden uitdrukking kreeg in een vraaggesprek voor radio en televisie met het verloofde paar en de Koninklijke ouders van prinses Beatrix. Bij het beluisteren van dit gesprek vroeg ik mij het volgende af:

Is het de geest van de „moderne

tijd” die het noodzakelijk maakt dat een man, die èn door het Koninklijk Gezin, èn door de regering is geaccepteerd als een waardig geëmaal voor de toekomstige Koningin der Nederlanden, tezamen met de vrouw naar wiens hand hij dingt en haar Koninklijke ouders, aan een soort „kruisverhoor” wordt onderworpen waarbij de gestelde vragen mij het schaamrood naar de kaken deed stijgen?!

Dit gebeuren kan ons wel met zeer gemengde gevoelens vervullen; enerzijds van bewondering voor ons Koninklijk Gezin, dat reeds in zovele opzichten de waardering van zelfs de gehele beschaafde wereld heeft geoogst voor haar vergaande democratische opvattingen en daarin de moed en openhartigheid heeft getoond om het volk in dit vraaggesprek zo ver tegemoet te komen. Anderzijds met droefheid dat een Christen natie het blijkbaar nodig geoordeeld heeft

* * * * *

om haar Vorstin aan een dergelijke behandeling bloot te stellen.

Zeker, er is in de afgelopen oorlog veel, zeer veel geleden. Er zijn misdaden begaan tegenover ons land en volk die zich niet zo maar laten uitwissen. Doch is het niet onze plicht als een volk, waarvan de mensen waaruit dit volk bestaat elk naar eigen wijze toch meer of minder Jezus Christus als haar Verlosser belijden, om juist in een omstandigheid als deze Zijn hoogste beginselen te herinneren en toe te passen?

Is het nu niet de tijd om te beseffen dat de goede strijd, die wij hebben gestreden, gericht was tegen een *systeem*, een regiem waarvan de feitelijke hoofddaders van alle kwaad zijn gestraft voor hun misdaden.

Christus gaf als Grondwet voor de gehele wereld het „Hebt uw naasten lief gelijk uw zelve” en leerde als logische consequentie daaruit het „Hebt uw vijanden lief”. Een volk waarmee wij eenmaal streden kan niet immer een vijand blijven!

Als leden van de Kerk van Jezus Christus kennen wij nog een geloofsartikel dat door dit gebeuren rond de verloving van onze prinses zeer actueel is: Wij geloven onderdanig te moeten zijn aan vorsten enz.

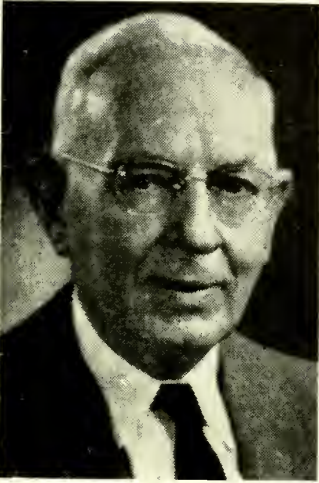
Dit onderdanig te moeten zijn betekent ook, althans zeker in *ons* land, respect en eerbied hebben voor onze vorst - en diens beslissingen! - Want hoezeer heeft ons vorstenhuis, door de eeuwen heen met de roemrijke historie van ons land vergroeid, dit respect verdiend!

Moge daarom elk rechtgeaard Nederlander en daarmee zeker elk oprecht Heilige der Laatste Dagen, de woorden van Hare Majesteit, gesproken toen zij de toekomstige Prinsgemaal voorstelde, in het hart laten doorklinken en eerbiedigen: *Het is goed.*

Moge God deze verbintenis zegenen en moge zij een bron zijn van vreugde voor ons Koninklijk Gezin en ons land.

J. P. J.

* * * * *

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalfen

★

Waarom schiep onze eeuwige Vader een wereld waar leed en smart zijn?

VRAAG: „Indien God almachtig is, had Hij een wereld kunnen scheppen waar geen leed en smart bestaan. Daar die in deze wereld wel bestaan, is God niet almachtig of is voor Zijn kinderen zo wreed dat Hij velen doet lijden zoals zij doen. Ik kan zulk een God niet aanbidden en mij evenmin een opvatting eigen maken, die menselijk leed rechtvaardigt. Een gebed tot zo'n God schijnt een bespotting”.

ANTWOORD: Iemand die zulke gedachten koestert, begrijpt het doel van het sterfelijk leven niet. Wij werden niet hierheen gezonden om alleen maar een leven van plezier te leiden, vrij van beproe-

vingen, ziekte en pijn, en tegenslagen. Het werkelijke doel van de sterfelijkheid is tweeledig: ten eerste: een lichaam van vlees en beenderen op ons te nemen, ten tweede ervaringen op te doen, die wij alleen in de sterfelijkheid kunnen krijgen.

Het simpele feit is, dat wij hier kwamen om het bittere zowel als het zoete te smaken, kennis en wijsheid te verwerven door de ondervindingen die het leven op aarde biedt en die ons voorbereiden terug te keren en tot eeuwige volmaking voort te schrijden. Het aardse leven is een school, waar wij leren door de ervaringen die ons op het eeuwige leven voorbereiden. Daartoe zijn enige pijn, enige smart, teleurstellingen wellicht, net zo noodzakelijk bij de voorberei-

ding voor onze terugkeer als zoons en dochters van onze Eeuwige Vader, als de aangename dingen in het leven. Zo bereiden wij ons op het leven hiernamaals voor. Hier zijn wij op school en worden wij voorbereid op ons toekomstig bestaan. Daarom is het nodig dat wij met het bittere in aanraking komen om het goede te kunnen waarderen en opdat onze opvoeding in dit leven volkomen zal zijn. Als wij buiten deze toestanden bleven, zou onze training in dit leven gebrekkig zijn en vele kenmerken missen die nodig zijn voor de verhoging, welke ons bij getrouwheid wacht.

Als wij alleen maar werden geboren om in dit leven plezier te hebben, zou het gehele doel van het leven te niet gaan. De sterfelijkheid is in alle opzichten een noodzakelijke school, een school waar wij kennis en ervaring opdoen die op geen andere manier verkregen kunnen worden.

Een profeet uit oude tijden die op het Amerikaanse vasteland leefde, gaf ons bij het onderricht aan zijn zoon over het doel van dit leven een goede les:

„Want het is noodzakelijk, dat er een tegenstelling in alle dingen is. Indien dit niet zo ware, mijn eerstgeborene in de wildernis, dan zou er geen rechtvaardigheid kunnen worden teweeggebracht, noch goddeloosheid, noch heiligheid noch ellende, noch goed, noch kwaad. Daardoor moesten dan alle dingen noodzakelijk één samengesteld geheel zijn; doch indien alles aldus één geheel ware, zou het onvermijdelijk als dood moeten blijven, leven noch dood hebbende, verderf

noch onverderfelijkheid, gelukzaligheid noch ellende, gevoel noch gevoelloosheid. Dan zou alles noodzakelijkerwijs voor niets zijn geschapen en daarom zou het scheppen er van zonder oogmerk zijn geweest. Derhalve zou dit Gods wijsheid en Zijn eeuwige doeleinden en tevens de macht en de genade en de rechtvaardigheid van God te niet doen” (2 Nephi 2 : 11-12).

Laten wij nooit vergeten dat geen sterveling ooit zo intens heeft geleden als onze Heiland Jezus Christus. Zijn gehele sterfelijke leven heeft Hij veel smart geleden, en heeft Hij ook vreugde gekend. De beschrijving van Zijn lijden staat in de volgende woorden in Leer & Verbonden opgetekend:

„Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet zouden lijden, indien zij zich wilden bekeren;

„Doch indien zij zich niet wilden bekeren, moeten zij lijden zoals Ik;

„Welk lijden Mij, God, de Grootste van allen, van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden, en zowel lichamelijk als geestelijk deed lijden, en Ik wenste, dat Ik de bittere drinkbeker niet behoefde te drinken, en kon terugdeinzen;

„Niettemin, ere zij de Vader, en Ik dronk de beker en voleindigde Mijn voorbereidingen voor de kinderen der mensen” (L. & V. 19 : 16-19).

Hier, mijn jonge broeder, hebben wij woorden van Gods Zoon, die zeggen hoe Hij lijden op zich nam, en voor wie? Voor u en voor mij,

voor iedere andere ziel die zich wil bekeren en het evangelie wil aannemen.

En waarom dit grote lijden? Omdat wij, Gods kinderen, de opstanding zullen verkrijgen en, indien wij de geboden van de Vader gehoorzamen, in Zijn koninkrijk zalig en verhoogd mogen worden. Wat geeft ons het recht te klagen omdat de wereld waarin wij leven, aan pijn, ziekte en smart door onze zonden is onderworpen, terwijl wij toch zo rijk gezegend zijn? Heeft onze Eeuwige Vader meer van ons geëist dan Hij eenmaal heeft geleden? Heeft u ooit gedacht aan het lijden van Zijn Geliefde Zoon, dat zo groot was, dat Zijn lichaam sidderde van pijn en bloed uit iedere porie van Zijn lichaam tevoorschijn kwam? Voor wie onderging Hij dat lijden? Niet voor Zichzelf, maar voor iedere levende ziel, die

zich wil bekeren en Zijn evangelie wil aannemen. Het was een manifestatie van Zijn grote liefde voor ons allen!

Ja, onze Heiland deed dit alles voor u en voor mij en voor een ieder die in deze wereld komt. Innig dankbaar behoren wij te zijn voor deze manifestatie van Zijn grote liefde voor ons, want daardoor zijn wij in staat de opstanding te beleven en door gehoorzaamheid aan Zijn geboden verhoging in Zijn koninkrijk.

Het is een verkeerd en dwaas idee te denken dat de sterfelijkheid voor de kinderen van onze Eeuwige Vader alleen maar een toestand moet zijn die vrij van pijn, ziekte, beproeving van ons geloof, en dood is. Deze dingen zijn voor onze vooruitgang in de komende wereld noodzakelijk; zonder deze wordt hij tegengehouden.

De geïnspireerde herziening van de Bijbel

(vervolg)

De lezer zal opmerken dat in de verbetering, door de Profeet aangebracht, de nadruk wordt gelegd op het feit, dat geen zondig mens God kan zien en niet dat niemand Hem ooit zal kunnen zien. Zo is dan in de Geïnspireerde Vertaling een tegenstrijdigheid weggenomen en wordt tevens een betekenisvol beginsel verklaard.

De dood van Judas Iscariot. In de Statenvertaling worden twee ver-

schillende meldingen van de dood van de verrader gemaakt. Mattheüs zegt dat Judas zich verhing (Matth. 27 : 5), terwijl Petrus beweert dat Judasvoorwaarts overgevallen zijnde, is midden opgebarsten, en al zijn ingewanden zijn uitgestort”. (Hand. 1 : 18).

Volgens de Geïnspireerde vertaling geeft Mattheüs deze belangrijke verklaring van Judas' dood: „Hij ging heen en verhing zich *aan een*

boom. En onmiddellijk viel hij om- laag en zijn ingewanden werden uitgestort, en hij stierf". (Matth. 27 : 6). Deze toevoeging doen beide lezingen met elkander overeenstemmen.

Engelen bij het graf. In elk van de vier evangeliën in de Statenvertaling wordt over de verschijning van een engel (of engelen) aan Jezus' graf in de morgen van de opstanding gesproken. Lucas (24 : 4-6) en Johannes (20 : 11-13) zeggen dat er twee engelen waren, terwijl volgens Mattheüs en Marcus er maar een was. De veranderingen in de tekst door de geïnspireerde vertaling zijn zodanig, dat alle vier verslagen zeggen dat er twee engelen in de morgen van de opstanding bij het graf aanwezig waren. *Het zwaard door Maria's ziel.* In de Statenvertaling staat dat de Profeet Simeon, na op het leven en sterven van Jezus te hebben gezinspeeld, direct tot Maria sprak en zeide: „En ook een zwaard zal door uw eigen ziel gaan". De Profeet Joseph gaf deze profetie met een klein verschil in betekenis weer: „Ja, een *speer* zal Hem doorsteken en ook uw eigen ziel wonden". (Lucas 2 : 35).

Deze verandering brengt de tekst meer in overeenstemming met wat er werkelijk gebeurde. Hoewel er geen twijfel aan bestaat dat de gebeurtenissen in verband met het sterven van Jezus de gevoelens van Maria ten zeerste kwetsten en haar ziel smartelijk verwonden, doorboorde de speer niet haar, maar Hem.

Het visioen van Paulus op de weg naar Damascus. In de Statenver-

taling vinden wij twee mededelingen over het visioen van Paulus op zijn weg naar Damascus. Handelingen 9 : 7 luidt: „En de mannen, die met hem over de weg reisden, stonden verbaasd, horende wel de stem, maar niemand ziende". In Handelingen 22 : 9 echter, waar Paulus zich in Jeruzalem verdedigde, lezen wij: „En die met mij waren, zagen wel het licht, en werden zeer bevreesd; maar de stem Desgenen, Die tot mij sprak, hoorden zij niet. „Blijkbaar is hier van een foutieve weergeving sprake. De verbetering, door de Profeet gemaakt, brengt Hand. 9 : 7 in overeenstemming met het 22ste hoofdstuk, hetgeen een redelijke beslissing is, want de stem en de boodschap van de Heer waren alleen voor Paulus bestemd, ofschoon zijn reisgenoten wel het licht mochten zien en daardoor zekerheid kregen dat er iets ongewoons plaats vond.

Verklaringen van leerstellige aard. „Neme zijn kruis op en volge Mij". Onze Heer gaf hun, die Zijn discipelen wilden zijn de raad het kruis op te nemen en Hem te volgen. De geïnspireerde vertaling zegt wat dit betekent:

Statenvertaling.

Matth. 16 : 24. „Toen zeide Jezus tot Zijn discipelen: Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij".

Geïnspireerde vertaling.

Matth. 16 : 25-27. Toen zeide Jezus tot Zijn discipelen, indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij.

En voor een mens betekent zijn kruis opnemen zich onthouden van alle onheiligheid en iedere wereldse lust en het onderhouden van Mijn geboden.

Verbreek Mijn geboden niet om uw leven te redden; . . .

De sleutel der kennis. Jezus beschuldigde de Joodse wetgeleerden van het wegnemen van „de sleutel der kennis”. (Lucas 11 : 52). De geïnspireerde vertaling zegt dat deze „sleutel” de „volheid der Schriften” is. (Lucas 11 : 53), hetgeen het vermoeden aan de hand doet dat deze mannen de tekst vervalsten.

De status van kleine kinderen. Dat kleine kinderen voor God onschuldig zijn, wordt in de geïnspireerde vertaling duidelijk vastgesteld.

Ter verklaring van het besnijdenisverbond zeide de Heer tot Abraham dat Zijn oogmerk was: „dat gij voor eeuwig zult weten dat kinderen voor Mij niet verantwoordelijk zijn, totdat zij acht jaar oud zijn geworden. (Gen. 17 : 11). Dit belangrijke en waardevolle punt komt in de Statenvertaling niet voor.

Andere passages in de geïnspireerde vertaling spreken ook over de onschuld van kleine kinderen. Toen Jezus in Galilea was, zeide Hij: „de Zoon des mensen is gekomen om zalig te maken, dat verloren was”. In het overeenkomstige vers van de geïnspireerde vertaling komt deze toevoeging voor: „. . . en zondaren tot bekering te roepen, doch deze kleinen behoeven zich niet te bekeren, en Ik zal hen zalig maken”. Later, toen Jezus van Galilea naar Judea was

gegaan, brachten de mensen kleine kinderen tot Hem, „opdat Hij de handen hun zou opleggen en bidden; en de discipelen bestrafden dezelve”. (Matth. 19 : 13). Blijkbaar dachten de discipelen dat deze Judeërs niet hadden gehoord wat Jezus van kleine kinderen had gezegd. De geïnspireerde vertaling geeft de reden waarom de discipelen degenen die met hun kleinen aankwamen, trachtten tegen te houden. De discipelen verklaarden: „Dat hoeft niet, want Jezus heeft gezegd: *dezulken zullen zalig worden*”.

Deze toevoegingen, door de Profeet aangebracht, bevestigden niet alleen de zondeloze staat van kleine kinderen, maar geven tevens een inzicht in de redenen waarom de discipelen niet wilden dat de mensen met hun kleine kinderen kwamen, die niet op een andere wijze vernomen konden worden. De discipelen, die zich herinnerden wat Jezus in Galilea van kleine kinderen had gezegd, dat zij geen bekering nodig hadden, begonnen de Judeërs in te lichten dat het niet werkelijk nodig was dat Jezus hen zegende.

De discipelen waren te goeder trouw. Het was niet omdat zij kleine kinderen niet de aandacht van de Heer waardig achtten, maar eenvoudig omdat zij dachten dat de Judeërs de zondeloze staat van kleine kinderen niet begrepen. Zonder de hulp van de geïnspireerde vertaling zouden wij maar weinig waardering in dit geval voor de discipelen hebben.

(wordt vervolgd)

ZONNEHOEK

Met het gaan der jaren groeiden de gezinnen van Noach en zijn zonen heel snel en maakten zij zichzelf woonplaatsen buiten de plek waar de ark tot rust was gekomen. Sommigen gingen naar een vlakke in het land, dat Sinear was genoemd en dat later Babylon werd, ongeveer 600 kilometer ten oosten van Palestina. Daar gingen zij wonen. Zij maakten bakstenen en bouwden huizen en vele andere gebouwen. Doordat zij stenen konden maken en een soort cement gebruikten, werden zij grote bouwers en besloten zij een grote stad te bouwen.

Toen het hun zo goed ging, werden zij erg trots en eerzuchtig. Zij werkten hard aan de stad want zij wilden, dat iedereen er jaloers op zou zijn. Toen zij zo aan het bouwen waren, besloten zij ook een toren te bouwen waarvan de top tot in de hemel zou reiken. Zij begonnen duizenden stenen te bakken, die nodig zouden zijn voor zulk een groot bouwwerk en toen begonnen zij het werk aan de toren.

Dagen en weken lang waren zij aan het bouwen. De toren werd al

De toren van Babel

Genesis II

hoger en hoger en hoe hoger hij werd, des te trotser werd het volk. Zij pochten op wat zij hadden gedaan. De trots in hun hart, die steeds groter werd, maakte dat zij God vergaten en ook de grote les, die hun met de vloed was geleerd. Dit griefde de Heer, die nog zo kort te voren de aarde van zonde had gereinigd. Op zekere dag kwam de Heer neder om de stad en de hoge toren te bezien. Hij wist, dat tenzij de mensen werden vernederd, zij ook gestraft zouden moeten worden, net als hun voorvaders, die in de vloed waren omgekomen.

Hij maakte een plan om hen van hun dwaasheden te redden. Hij meende, dat wanneer zij over de hele aarde zouden worden verspreid, zij hun goddeloze samenkomsten zouden verbreken en een beter leven zouden beginnen. De Heer wist wel een manier om dit te bereiken. Hij zeide: „Kom laat Ons nedervaren en laat Ons hun spraak aldaar verwarren, zodat een ieder de spraak van zijn naaste niet kan verstaan.” Dit deed Hij en Hij maakte, dat er vele nieuwe talen onder hen gesproken werden. Daar de mensen elkander niet langer meer konden verstaan, verloren zij hun belangstelling voor elkanders zaken. Vriendschappen werden beëindigd. Velen begonnen de stad te verlaten en trokken in verschillende richtingen weg, en „alzo verstrooide hen de Here over de ganse aarde”.

*Enkele beelden uit de O.O.V.-
Ring- en Zendingsconferentie
en Sportdag, respectievelijk op
6 en 7 juni j.l. te Rotterdam*

„Softbal” in vogelvlucht.

Br. Rony Muntinga - ex-Kerkbouwer -
tijdens zijn getuigenis.

De „Jeugd van Zion”, ditmaal zingend,
en; uit volle borst!

„Houd de bal tussen de lijntjes”.

. . . . en: met
een bekertje water
op het hoofd!
doe het
maar eens na!

Het dubbelkwartet
uit Arnhem,
in volle aktie.

Juli 1965

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandsE ring

GEDOOPT IN DE ZENDING

ALMELO

Meijer, Jan; 11 juni 1965

ARNHEM

van den Brink, Margrit Olga; 4 juni 1965

van Geenen, Sandra; 4 juni 1965

Vermaning, Jacoba Marianne; 4 juni 1965

Vermaning, Petronella Marianne; 4 juni 1965

HARLINGEN

Aukema, Evy Hendrika; 21 mei 1965

HILVERSUM

van Brakel, Nicolaas; 28 mei 1965

van Brakel-de Jong, Aartje; 28 mei 1965

van Brakel, Jacob; 28 mei 1965

van Brakel, Adriana Nelletje; 28 mei 1965

LEEWARDEN

de Bruin, Herman Jan; 18 juni 1965

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

AMSTERDAM OOST

van der Veen, Adde; 5 juni 1965

DEN HAAG

Thiem-de Val, Tilly; 10 juni 1965

de Wilde, Nicolaas Cornelis; 3 juni 1965

INGEZEGEND

ARNHEM

Vermaning, Tony Herman Gerrit; 27 juni 1965

Vermaning, Wilhelmina Jolanda; 27 juni 1965

DELFT

Schenkels, Petrus Johannes; 13 juni 1965

VERHOOGING EN ORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

ALMELO

Meijer, Jan; 20 juni 1965 tot diaken

LEEWARDEN

Jansen, Hendricus Walterus; 30 mei 1965 tot diaken

Dorenbosch, Thijs Jacob; 20 juni 1965 tot ouderling

GRONINGEN

Bakker, Jan; 13 juni 1965 tot leraar

Weening, Jan; 30 mei 1965 tot diaken

Weening, Jacob; 30 mei 1965 tot diaken

OVERGEPLAATST

Themmen, M.; van Nijmegen naar Hoofdkantoor

Durham, J.; van Den Haag naar Den Helder

Berrett, B.; van Rotterdam naar Alkmaar

Croshaw, A.; van Alkmaar naar Den Haag

Anderson, J.; van Eindhoven naar Den Haag

Davis, K.; van Beverwijk naar Amsterdam

Van Rij, W.; van Zuid Zone naar Centraal Zone

Nelson, S.; van Den Haag naar Amersfoort

Shields, B.; van Almelo naar Rotterdam Zuid

Foster, S.; van Amersfoort naar Nijmegen

Campbell, D.; van Brussel naar Apeldoorn

Marquardson, H.; van Heerlen naar Almelo

Bingham, R.; van Brussel naar Zuid Zone

Higgins, H.; van Den Helder naar Brussel

Sieverts, D.; van Den Haag naar Heerlen

Van Holten, G.; van Amsterdam naar Eindhoven

Rijken, R.; van Hoofdkantoor naar Beverwijk

Poteet, J.; van Apeldoorn naar Den Haag

Bell, D.; van Zendingsschool naar Den Haag

De Vries, I.; van Zendingsschool naar Bussum

Staples, L.; van Den Haag naar Maastricht

Claus, J.; van Leeuwarden naar Hoofdkantoor

Themmen, M.; van Hoofdkantoor naar Hilversum

Borsboom, B.; van Hoofdkantoor naar Hilversum

Roos, G.; van Hilversum naar Den Haag

Van Komen, G.; van Den Haag naar Amsterdam

Visser, M.; van Maastricht naar Brussel

Langeveld, J.; van Hilversum naar Apeldoorn

Teerlink, A.; van Apeldoorn naar Brussel

Van Monfrans, C.; van Bussum naar Hoofdkantoor

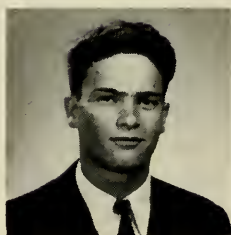
Van Bakkum, J.; van Alkmaar naar Leeuwarden
Bechstrand, O.; van Hoofdkantoor naar Haarlem
Davis, K.; van Amsterdam naar Hoofdkantoor
Duun, J.; van Haarlem naar Alkmaar

AANGEKOMEN

Ilene de Vries, Ogden, Utah
Douglas J. Bell; American Fork, Utah

I. de Vries

D. J. Bell

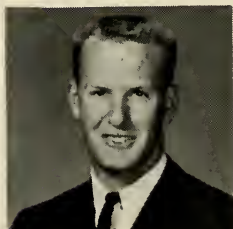
VERTROKKEN

Richard Ole Lasson; aangekomen 4 december 1962, vertrokken 5 juni 1965.
Werkzaam geweest: Almelo, Hilversum, Rotterdam Noord, Centraal
Zone, Brussel, Amsterdam, Utrecht, Centraal Zone

David Herbert van Langeveld; aangekomen 4 december 1962, vertrokken 5 juni 1965
Werkzaam geweest: Amsterdam, Dordrecht, Schiedam, Rotterdam
Noord, Leeuwarden, Amsterdam, Brussel

Jan Albert Schut; aangekomen 4 december 1962, vertrokken 5 juni 1962
Werkzaam geweest: Groningen, Den Haag, Brussel, Zeist, Den Haag,
Hoofdkantoor

27 AUG 1965

R. O. Lasson

D. H. van Langeveld

J. A. Schut